Dosarul nr. 3-30/23
2-23078415-46-3-31052023

HOTĂRÂRE
În numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunțat la 17 ianuarie 2025 mun. Soroca
Hotărârea redactată integral la 26 martie 2025

Judecătoria Soroca (sediul central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Olga Jamba
Grefierul: Pasești Diana

Cu participarea reprezentantului reclamantului SA ”Tegulum” avocatului Gîlcă Ilie, în baza mandatului seria MA nr. 1931344 din 16 ianuarie 2024, reprezentantului Consiliului și a Primăriei com. Vărăncău, r. Soroca, Gleadelchin Eugen, în baza procurii nr.2-372 din 20 februarie 2024, valabilă pe termen de 3 (trei) ani și avocatului Stavinschi Alexandru, în baza mandatului nr. 089592 din 04 octombrie 2024, reprezentantului terțului SRL ”Miriams”, avocatului Crețu Radu-Cezar, în baza mandatului seria MA nr. 2188830 din 28 mai 2024, terții Isac Larisa, Belous Petru și Isak Paraskoviia.

În sediul instanţei, în şedinţă de judecată publică a examinat acţiunea în contencios administrativ înaintată de SA ”Tegulum” către Consiliul și Primăria com. Vărăncău, r. Soroca, terți Ministerul Mediului Republicii Moldova, Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale, SRL ”Miriams”, Isac Nicolai, Isac George, Belous Petru, Topolinschi Andrei, Pîrlii Nadejda, Tihoțchii Efim, Movilean Ion, Barbărasă Ion și Isak Paraskoviia privind obligarea emiterii actelor administrative,

A CONSTATAT:

Argumentele participanților la proces:

La data de 31 mai 2023, în cadrul Judecătoriei Soroca (sediul central) a parvenit acțiunea în contencios administrativ înaintată de de SA ”Tegulum” către Primăria și Consiliul com. Vărăncău, r. Soroca, terți Ministerul Mediului al Republicii Moldova, Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale și SRL ”Miriams” privind obligarea emiterii actului administrativ.

În argumentarea acțiunii SA ”Tegulum” notează că, la 30 septembrie 2010, Ministerul Mediului a emis Ordinul nr. 83 cu privire la revocarea „Act de confirmare a perimetrului minier” nr. 485 din 11 martie 2009, care dădea dreptul SA ”Tegulum” de exploatare a sectorului de subsol zăcământ ”Vărăncău”. Ulterior, acest act administrativ a fost contestat în procedura contenciosului administrativ de către SA ”Tegulum”.

Opinează că, nefiind finisată examinarea cauzei respective în prima instanţă, prin ordinul Ministerului Mediului nr. 92 din 21 octombrie 2010, s-a dispus absolut ilegal organizarea concursului pentru selectarea beneficiarului dreptului de folosinţă a sectoarelor de subsol a zăcământului ”Vărăncău”. La 30 decembrie 2010 Ministerul Mediul a desemnat în calitate de

cîştigător al concursului SRL ”Miriams”, fiind încheiat cu aceasta contractul nr. 30, prin care zăcământul ”Vărăncău” a fost transmis în folosinţă SRL ”Miriams”.

Subliniază că, la 5 noiembrie 2010 SA ”Tegulum” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Mediului şi Agenţiei pentru Geologie şi Resurse Minerale cu privire la contestarea actului administrativ. Prin Hotărîrea Curţii de Apel Chişinău din 01 decembrie 2010 acţiunea a fost respinsă.

Prin Decizia Curţii Supreme de Justiţie din 13 aprilie 2011, recursul declarat de SA ”Tegulum” a fost respins, fiind menţinută fără modificări hotărîrea primei instanţe. Ulterior, SA ”Tegulum” a depus cerere în faţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, invocând că anularea la 01 octombrie 2010 a Actului de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009, care echivala cu o retragere a dreptului său de exploatare a carierei, nu avusese loc în conformitate cu legislaţia internă şi nu fusese necesară într-o societate democratică.

În special, la 11 martie 2009 perioada de nefolosire a carierei nu ajungea la doi ani, acest lucru fiind imputabil autorităţii locale din Vărăncău şi nu reclamantei, iar legea prevedea posibilitatea retragerii dreptului de exploatare a unui perimetru minier doar dacă neutilizarea avusese loc fără motive temeinice. În plus, Ministerul nu a emis o notificare şi nu a acordat un termen de trei luni care să permită companiei reclamante să explice sau să remedieze situaţia înainte de a recurge la revocarea dreptului respectiv.

Prevederea din Codul subsolului din anul 2009 referitoare la nefolosire a fost aplicată în mod retroactiv. În final, legea prevedea trei posibile sancţiuni - limitarea, suspendarea şi retragerea - şi nici Ministerul, nici instanţele naţionale nu au explicat de ce în această situaţie fusese necesară sancţiunea cea mai aspră.

Instanţele naţionale au ignorat argumentele invocate de către compania reclamantă şi au ajuns la concluzii incorecte şi arbitrare. Prin Hotărîrea Curţii Europene a Drepturilor Omului din 01 februarie 2022, pronunţată în cauza Tegulum SA vs. Republica Moldova (cererea nr. 53982/11), s-a constatat, că a avut loc o încălcare a dreptului la protecţia proprietăţii, garantat de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenţie.

Conform pct. 28-33, 35 şi 36 al Hotărîrii respective: ”Curtea menţionează de la bun început că, deşi compania reclamantă deţinuse în trecut alte documente care o autorizau să exploateze cariera Vărăncău, măsura contestată se referea doar la Actul nr. 485 din 11 martie 2009. Acest act a fost emis în anul 2009 de către Ministerul Economiei şi Comerţului, în pofida nefolosirii carierei înainte de această dată timp de mai mult de doi ani, el nu s-a referit la niciun act precedent, prevedea un perimetru minier mai mare şi autoriza extragerea mineralelor pentru o perioadă mai lungă decât actele emise în anii 1990 (a se vedea paragraful 10).

Emiterea acestui act trebuia să fi determinat compania reclamantă să creadă că putea exploata respectivul zăcământ mineral odată ce reuşea să obţină modificările necesare la anexa la licenţa sa. În pofida acestei aşteptări, un alt minister a anulat acest act (a se vedea mutatis mutandis Megadat.com v. Moldova, pre-citată, §71), invocând nefolosirea fără motive întemeiate.

Curtea reţine că Ministerul nu a precizat în ordinul său perioada exactă de nefolosire care i-a fost imputată companiei reclamantă şi că în Codul subsolului din 2009 nu existau prevederi explicite cu privire la momentul în care începea să curgă perioada de doi ani (a se vedea paragraful 18), în timp ce Regulamentul general din 2006 se referea în mod explicit la „doi ani de la atribuirea perimetrului minier către beneficiar” (a se vedea paragraful 19), Curtea de Apel Chişinău a respins argumentul companiei reclamante, potrivit căruia calculul trebuia să înceapă la 11 martie 2009, constatând că actul din 2009 era secundar faţă de documentele emise în anii

1990 (a se vedea paragraful 15), ceea ce presupune că termenul a început să curgă în anul 1990. Totodată, Curtea observă că actele din 1990 şi 1991 nu fuseseră anulate sau vizate de măsura contestată.

Este nedisputat faptul că reclamanta nu a exploatat cariera în cei doi ani care au precedat ordinul Ministerului. În această perioadă, compania reclamantă a informat Agenţia că motivul tergiversării exploatării carierei era litigiul cu autoritatea locală şi a solicitat intervenţia Agenţiei pentru a media conflictul, însă fără rezultat (a se vedea paragraful 9 de mai sus).

Chiar şi presupunând că aceasta era perioada relevantă care trebuia luată în considerare, Curtea observă că autorităţile nu au abordat niciodată motivele acestui eşec şi dacă ele erau sau nu imputabile companiei reclamante. Acest lucru era deosebit de relevant, deoarece legislaţia naţională permitea aplicarea sancţiunilor doar atunci când nu existau „motive temeinice" pentru neexploatarea zăcământului mineral (a se vedea paragraful 18 de mai sus).

Cu privire la garanţiile procedurale disponibile companiei reclamante pentru a-şi apăra interesele, este cert faptul că Ministerul nu a emis o notificare şi nu i-a acordat companiei reclamante un termen de trei luni pentru a remedia situaţia, în modul prevăzut la art. 33 din Codul subsolului. Curtea constată cu regret că instanţele naţionale nu au abordat acest argument, deşi era deosebit de relevant, deoarece dreptul intern prevedea în mod explicit o astfel de procedură (a se vedea paragraful 18 de mai sus) şi reprezenta o garanţie importantă înainte de retragerea dreptului de exploatare a unui zăcământ mineral (a se vedea şi Megadat.com v. Moldova, pre-citată, §§ 73-74; Gospodăria ţărănească Chiper Terenti Grigore v. Republica Moldova, pre-citată, § 37-39). Curtea observă în continuare că, deşi legislaţia naţională prevedea sancţiuni graduale - limitare, suspendare şi retragere, nici Ministerul, nici instanţele naţionale nu au apreciat de ce în cazul companiei reclamante era necesară aplicarea celei mai dure sancţiuni.

Nimic din materialele cauzei nu indică faptul că reclamanta a fost notificată cu privire la careva abateri şi că nu s-ar fi conformat cu vreun avertisment din partea autorităţilor. În plus, Curtea reţine că Ministerul anunţase o licitaţie pentru acelaşi perimetru minier înainte ca reclamanta să reuşească în termenul legal să conteste decizia de revocare a dreptului său de exploatare şi înainte de examinarea de către Curtea de Apel a cererii de suspendare a deciziei contestate.

Consideraţiile de mai sus sunt suficiente pentru a permite Curţii să concluzioneze că, chiar şi presupunând că ingerinţa în bunurile companiei reclamante fusese legală, revocarea dreptului companiei reclamante de a exploata o carieră din motivul nefolosirii, fiind cea mai aspră sancţiune posibilă, fără o claritate cu privire la perioada relevantă de nefolosire şi la motivele nefolosirii, precum şi în lipsa oricărei notificări şi a posibilităţii de remediere a situaţiei, nu a produs un echilibru just între cerinţele interesului public, pe de o parte, şi drepturile companiei reclamante la respectarea bunurilor sale, pe de altă parte. Prin urmare, a avut loc o încălcare a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenţie".

De către Agentul Guvernamental şi SA "Tegulum" au fost depuse cereri de revizuire, care prin încheierea Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie din 04 mai 2022, au fost admise integral, iar Decizia Curţii Supreme de Justiţie din 13 aprilie 2011 a fost casată. Astfel, prin Decizia irevocabilă a Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 27 iulie 2022, a fost admis recursul depus de SA "Tegulum", a fost casată hotărârea din 01 decembrie 2010 a Curţii de Apel Chişinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a SA "Tegulum" împotriva Ministerului Mediului al Republicii Moldova şi Agenţiei pentru Geologie şi Resurse Minerale cu privire la contestarea actelor administrative, încasarea prejudiciului moral

şi a cheltuielilor de judecată şi s-a emis o nouă decizie prin care: 1) Se admit cerinţele SA ”Tegulum” împotriva Ministerului Mediului al Republicii Moldova şi Agenţiei pentru Geologie şi Resurse Minerale cu privire la contestarea actelor administrative; 2) Se anulează ordinul nr. 83 din 30 septembrie 2010 „Cu privire la revocarea dreptului de folosire asupra sectorului de subsol” emis de Ministerul Mediului al Republicii Moldova; 3) Se anulează ordinul nr. 39 din 01 octombrie 2010 emis de Agenţia pentru Geologie şi Resurse Minerale, pentru executarea ordinului nr. 83 din 30 septembrie 2010 emis de Ministerul Mediului al Republicii Moldova.

Notează că SA ”Tegulum” deţine de iure în conformitate cu legislaţia în vigoare zăcământul de calcar şi de nisip-prundiş (Vărăncău), care este amplasat în s. Vărăncău, r. Soroca. Zăcământul este amplasat pe teren cu suprafaţa de 27,4 ha, planul terenului, anterior a fost anexat şi este cunoscut administraţiei publice locale.

Până în anul 2022, zăcămîntul respectiv a fost exploatat de SRL ”Miriams” cu care Primăria Vărăncău are încheaiate două contracte de arendă pe următoarele terenuri: 1. terenul cu destinaţie specială cu suprafaţa de 7,69320 ha nr./cad. *****; 2. Terenul cu suprafaţa de 8,3033 ha nr./cad. *****; 3. terenul cu suprafaţa de 2,2355 ha nr./cad. *****. Conform contractelor de arendă încheiate, se stipulează expres că toate cele trei terenuri au fost transmise în arendă anume pentru exploatarea şi extragerea mineralelor utile, însă, conform scrisorii nr. 13-05/361 din 17 februarie 2023, Ministerul Mediului a informat SA ”Tegulum”, despre faptul că dreptul SRL ”Miriams” asupra exploatării zăcământului ”Vărăncău” a încetat, fiind restabilit integral dreptul asupra acestui zăcământ a SA ”Tegulum”.

Anterior, la data de 05 august 2022 SA ”Tegulum” a solicitat transmiterea unui teren în arendă în scopul exploatării zăcămîntului ”Vărăncău”, cerere care a fost respinsă, care prin decizia consiliului local din 04 noiembrie 2022 a fost respinsă, din motivul că populaţia locală este împotrivă. Astfel, SRL ”Miriams” nu mai deţine dreptul asupra exploatării subsolului la zăcământul ”Vărăncău”, însă deţine dreptul de arendă valabil.

Unicul deţinător al dreptului asupra subsolului este SA ”Tegulum”, iar SA ”Tegulum” la moment nu poate începe exploatarea din motiv, că nu are relaţii funciare cu APL Vărăncău asupra terenului de 27,4 ha. În conformitate cu prevederile art. 3 al Legii formării bunurilor imobile nr. 354 din 28 octombrie 2004, formarea bunului imobil se iniţiază de către: a) proprietarul lui, inclusiv statul sau unitatea administrativ-teritorială, prin intermediul autorităţilor împuternicite cu administrarea bunului; b) titularii de drepturi reale şi de alte drepturi patrimoniale (gestiune economică, arendă etc.), cu acordul proprietarului; c) instanţa de judecată şi organele fiscale, în cazurile prevăzute de prezenta lege.

În conformitate cu prevederile art. 4 lit. a) al Legii nr. 354 din 28 octombrie 2004, bunul imobil se poate forma în orice scop care nu contravine legislaţiei, inclusiv în scopul transmiterii terenurilor în proprietate sau folosinţă persoanelor fizice sau juridice, în condiţiile legii. Potrivit art. 17 al Legii nr. 354 din 28 octombrie 2004, pentru a obţine permisiunea de formare a unui bun imobil proprietate a statului sau a unităţii administrativ-teritoriale, persoana interesată depune o cerere la autoritatea împuternicită cu administrarea bunului imobil respectiv. Cererea de formare a bunului imobil se examinează, în cel mult 30 de zile calendaristice, de către autoritatea împuternicită cu administrarea bunurilor.

În conformitate cu prevederile art. 29 Codul subsolului, atribuirea terenurilor către beneficiarii subsolului se efectuează în conformitate cu legislaţia funciară. În conformitate cu prevederile art. 23 pct. 8 al Codului funciar, dreptul asupra terenului se stinge în cazurile încetării activităţii întreprinderii, instituţiei, organizaţiei.

Astfel, la data de 07 martie 2023 SA ”Tegulum” a depus în adresa APL Vărăncău cerere prealabilă, prin care a solicitat - Rezoluţiunea imediată a contractelor de arendă funciară încheiate între SRL ”Miriams” şi Primăria Vărăncău asupra următoarele terenuri: 1. terenul cu destinaţie specială cu suprafaţa de 7,69320 ha ne./cad. *****; 2. terenul cu suprafaţa de 8,3033 ha nr./cad. *****; 3. terenul cu suprafaţa de 2,2355 ha nr./cad. *****. Emiterea în termen de 30 de zile calendaristice a deciziei de formare a bunului imobil - teren cu suprafaţa de 27,4 ha (în hotarele planului anexă la actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009), situat în extravilanul s. Vărăncău, r. Soroca, cu înregistrarea acestuia în Registrul bunurilor imobile. Transmiterea în arendă funciară către SA ”Tegulum” a terenului cu suprafaţa de 27,4 ha (în hotarele planului anexă la actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009), situat în extravilanul s. Vărăncău, r. Soroca.

Notează că, la această cerere prealabilă, fără a fi invitaţi la audieri, SA ”Tegulum” a recepţionat răspunsul nr. 02/1-37/44 din 04 aprilie 2023 semnat de primarul Boţoc Petru, prin care au fost informaţi că pe teritoriul comunei Vărăncău se petrec măsurări masive şi se execută lucrări de delimitare a bunurilor imobile, iar în acest proces nu se permite iniţierea de lucrări de delimitare selectivă, cu excepţia celor de importanţă naţională. Totodată a fost solicitat prezentarea contractului cu Ministerul Mediului.

În luna aprilie 2023 SA ”Tegulum” a depus repetat cererea nominalizată, în care a indicat asupra faptului, că este incontestabil faptul, că solicitarea SA ”Tegulum” de a forma terenul de 27,4 ha şi a-l transmite în arendă funciară/superficie este de importanţă naţională. Or dreptul SA Tegulum a fost restabilit în urma hotărîrii CtEDO, iar în cazul în care autorităţile Republicii Moldova vor crea impedimente artificiale în exploatarea carierei de către SA ”Tegulum”, statul Republica Moldova riscă să achite prejudicii enorme.

Iar, la această cerere, a recepţionat răspunsul prin care s-a respins cererea, deoarece a fost depusă repetat. Subliniază că, potrivit actului de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009, zăcămîntul de calcar şi rocilor de nisip-prundiş „Vărăncău” situat în s. Vărăncău, r. Soroca, a fost transmis pentru exploatare SA ”Tegulum” pînă la epuizarea zăcămîntului.

Suprafaţa proiecţiei perimetrului minier, delimitată de copia planului topografic prin punctele unghiulare constituie 27,4 ha. La moment sunt deja încheiate contracte comerciale cu agenţi economici privind livrarea calcarului şi a nisipului-prundiş din zăcămîăntul ”Vărăncău”, însă SA ”Tegulum” este în imposibilitate de a începe activitatea economică de valorificare a subsolului, fiindu-i încălcat dreptul de folosinţă asupra zăcămîntului „Vărăncău” de către Administraţia Publică Locală Vărăncău.

Astfel, consideră că refuzul APL Vărăncău de a satisface solicitările SA ”Tegulum” privind formarea terenului, rezoluţiunea contractelor şi transmiterea terenului în arendă, lezează grav interesele legitime a reclamantei SA ”Tegulum”.

În contextul celor expuse, reclamantul SA ”Tegulum” solicită instanţei de contencios administrativ declararea ilegală şi anularea refuzului Primăriei şi Consiliului com. Vărăncău de a satisface cerinţele reclamantei SA ”Tegulum”, obligarea Primăriei şi Consiliului Vărăncău de a emite actul administrativ, prin care a stinge dreptul de arendă funciară a SRL ”Miriams” şi a rezoluţiuna contractele de arendă funciară încheiate între SRL ”Miriams” şi Primăria Vărăncău asupra următoarele terenuri: 1. terenul cu destinaţie specială cu suprafaţa de 7,69320 ha nr./cad. *****; 2. terenul cu suprafaţa de 8,3033 ha nr./cad. *****; 3. terenul cu suprafaţa de 2,2355 ha nr./cad. *****, obligarea Primăriei şi Consiliului Vărăncău să emită actul administrativ - decizia de formare a bunului imobil - teren cu suprafaţa de 27,4 ha, cu destinaţie specială (în hotarele planului anexă la actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009), situat în

extravilanul s. Vărăncău, r. Soroca, cu înregistrarea acestuia în Registrul bunurilor imobile. Obligarea Primăriei şi Consiliului Vărăncău să emită actul administrativ, prin care a transmite în arendă funciară către SA ”Tegulum” a terenului cu suprafaţa de 27,4 ha, cu destinaţie specială (în hotarele planului anexă la actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009), situat în extravilanul s. Vărăncău, r. Soroca.

Prin Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 05 iunie 2023 s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de SA ”Tegulum” către Consiliul și Primăria com. Vărăncău, r. Soroca privind obligarea emiterii actului administrative.

Prin Decizia Curții de Apel Bălți din 25 septembrie 2023 s-a anulat Încheierea Judecătoriei Soroca, sediul central din 05 iunie 2023, cu restituirea cauzei pentru examinare Judecătoriei Soroca (sediul central), în același complet de judecată.

La 17 ianuarie 2023, în cadrul Judecătoriei Soroca (sediul central) a parvenit referința înaintată de terțul Direcția Geologică a Agenției pentru Geologie și Resurse Minerale a Ministerului Mediului din Republica Moldova.

Astfel, notează că în cererea de chemare în judecată reclamantul a făcut trimitere la Actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009, cu suprafaţa de 27,4 ha eliberat de Ministerul Economiei şi Comerţului, cu termenul de acţiune până la epuizarea zăcământului. Până în prezent Primăria şi Consiliul com. Vărăncău r. Soroca nu a transmis acestuia terenul cu suprafaţa de 27,4 ha care se află în hotarele planului anexă la actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009 situat în extravilanul s. Vărăncău r. Soroca.

Subliniază că, art. 127 alin. (4) al Constituţiei Republicii Moldova stabileşte expres că bogăţiile de orice natură ale subsolului, spaţiul aerian, apele şi pădurile folosite în interes public, resursele naturale ale zonei economice şi ale platoului continental, căile de comunicaţie, precum şi alte bunuri stabilite de lege, fac obiectul exclusiv al proprietăţii publice, iar art. 6 alin. (l) şi (2) ale Codului subsolului nr. 3/2009 prevede că bogăţiile de orice natură ale subsolului Republicii Moldova, inclusiv substanţele minerale utile pe care le conţine, precum şi spaţiile subterane ale acestuia fac obiectul exclusiv al proprietăţii publice a statului, sunt inalienabile, insesizabile şi imprescriptibile, iar sectoarele de subsol nu pot fi înstrăinate, ele pot fi date în folosinţă.

De asemenea articolul 1 din Codul subsolului nr. 3/2009 prevede noţiunile de subsol - parte a scoarţei terestre aflată sub stratul de sol fertil, iar în lipsa acestuia, sub suprafaţa terestră şi fundul bazinelor de apă şi apelor curgătoare, care ajunge pînă la adîncimi accesibile pentru cercetare geologică şi valorificare”; substanţe minerale utile-acumulări, în subsol, de minerale naturale, hidrocarburi şi ape subterane, ale căror compoziţie chimică şi proprietăţi fizice permit folosirea lor în sfera producţiei materiale şi consumului imediat sau după prelucrare. La substanţe minerale utile se referă şi rămăşiţele biologice împietrite (fosile) afate în subsol.

Articolul 2 stipulează clar domeniul de reglementare al Codului subsolului şi anume, prezentul cod reglementează relaţiile miniere în vederea asigurării folosirii raţionale şi complexe a subsolului pentru satisfacerea necesarului de materie primă minerală şi altor necesităţi ale economiei naţionale, protecţiei subsolului, asigurării securităţii lucrărilor la folosirea subsolului, precum şi apărării drepturilor persoanelor fizice şi persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare.

De astfel, în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (2) din Codul subsolului nr. 3/2009, folosirea sectoarelor de subsol poate fi realizată numai în limitele perimetrelor lor, în decursul termenului stabilit şi exclusiv în scopurile pentru care au fost atribuite în folosinţă.

Aşadar, Codul subsolului reglementează folosirea subsolului, nu şi resurselor funciare. Mai mult decît atât art. 29 din Codul subsolului prevede expres că atribuirea terenurilor către beneficiarii subsolului se efectuează în conformitate cu legislaţia funciară.

Reieşind din cele menţionate, precum şi din faptul că art.11 Cod subsolului nu prevede careva competenţe ale Agenţiei în partea ce ţine de reglementarea în domeniul funciar, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) CPC nr. 225-XV din 30 mai 2003, a soicitat instanţe examinarea pricinii în lipsa Agenţiei şi remiterea copiei de pe hotărâre.

La 21 decembrie 2023, în cadrul Judecătoriei Soroca (sediul central) a parvenit referința înaintată de terțul SRL ”Miriams” prin care notează că nu recunoaşte acţiunea formulată, considerând pretenţiile neîntemeiate pentru următoarele considerente.

Opinează că pretenţia în obligarea emiterii actului administrativ, privind stingerea dreptului de arendă funciară a SRL ”Miriams” şi a rezoluţiona contractele de arendă funciară încheiate între SRL ”Miriams” şi Primăria s.Vărăncău, nu conţine o dovadă de respectare a procedurii prealabile. Emiterea actului administrativ, prin care s-ar stinge dreptul de arendă funciară a SRL ”Miriams” este ilegal în fond, în condiţiile în care nu sunt întrunite condiţii de rezoluţiune a actelor, încheiate în condiţii de legalitate.

Contractele de arendă funciară, privite prin prisma art. 199-212 CC (redacţia anterioară), sunt încheiate în mod valabil între SRL ”Miriams” şi Primăria com. Vărăncău r. Soroca, primind posesia şi folosinţa provizorie a terenurilor: a) cu destinaţie specială cu suprafaţa de 7,69. ha nr./cad. *****; 2) terenul cu suprafaţa de 8,3033 ha nr./cad. *****, terenul cu suprafaţa de 2,2355 ha nr./cad. *****. Subliniază că operaţiunea de încheiere a contractelor de arendă funciară, modul de executare, iar în consecinţă încetarea actelor prin rezoluţiune (deşi rezoluţiunea survine pentru motive de neexecutare a obligaţiilor), prin sine, nu constituie acte administrative în sensul art. 10, 11 CA, ci se raliază la categoria operaţiunilor administrative.

Norma legală, ce se conţine în art. 189 alin. (l) CA, stabileşte promovarea acţiunii în contencios administrativ doar când persoană revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice. Pretenţia reclamantei este inadmisibilă, în condiţiile în care până la sesizarea instanţei de contencios administrativ reclamanta avea obligaţia să sesizeze prealabil autoritatea publică locală conform art. 162 CA.

Notează că la dosar reclamantul nu a prezentat dovada respectării procedurii prealabile pentru capătul de cerere în emiterea actului de rezoluţiune a contractelor, în condiţiile în care parte este Primăria s.Vărăncău, ci nu Consiliul com. Vărăncău. Prin urmare în această privinţă acţiunea înregistrată este inadmisibilă şi ca urmare a încălcării art. 207 alin. (2) lit. f) CA. În privința pretenţiei în obligarea Primăriei şi Consiliului com. Vărăncău, r. Soroca să emită actul administrativ - decizia de formare a bunului imobil - teren cu suprafaţa de 27,4 ha, cu destinaţie specială, opinează că este lipsită de temei.

În acest sens notează că, în conformitate cu art. 21 alin. (l) CA, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Rezultând din dispoziţiile art. 29, 32 din Legea privind administraţia publică locală, Primarul comunei nu dispune de competenţe de a emite decizii în activitatea ce o desfăşoară.

Mai mult, Legea cu privire la formarea bunurilor imobile nu stabileşte o astfel de procedură invocată de reclamantă, în condiţiile în care actul administrativ individual art. 10, 11 CA, are alt scop, identificând persoana ca titular de drepturi şi obligaţii şi nu bunul. Argumentează că decizia de formare a bunului imobil (considerată de reclamantă, în mod nelegal, că nu există bun imobil) nu implică acte administrative, ci operaţiuni tehnice care nu privesc obiectul litigios.

La fel consideră că reclamanta în mod culpabil nu a identificat autoritatea care ar avea îndatorirea de a ”forma bun imobil”, în condiţiile în care Primarul şi Consiliul com. Vărăncău nu au obligaţii administrative solidare. Prin urmare, consideră că această pretenţie este inadmisibilă conform art. 207 alin. (2) lit. e) CA, precum şi din motivul lipsei unei cereri prealabile corespunzătoare, condiţiile în care cererile anterioare au un alt obiect de examinare.

Cu privire la pretenţia în obligarea Primăriei şi Consiliului com. Vărăncău, r. Sorocs să emită actul administrativ - de a transmite în arendă funciară către SA ”Tegulum” terenul cu suprafaţa de 27,4 ha, cu destinaţie specială indică următoarele circumstanţe. Contractul nr. 30 din 30 decembrie 2010 prin care Ministerul Mediului a transmis SRL ”Miriams” dreptul de folosinţă a sectoarelor de subsol a zăcământului ”Vărăncău”, respectă condiţiile de legalitate, iar reclamanta nu poate invoca viciul deosebit de grav fără a încălca principiul relativităţii efectelor contractului.

Opinează că contractul nr. 30 din 30 decembrie 2010 încheiat între Ministerul Mediului şi SRL ”Miriams”, prin care a fost transmis sectorul de subsol ”zăcământul de calcar cretos-silicios Vărăncău” este încheiat în condiţii de legalitate, fiind respectate dispoziţiile art. 24 Codul subsolului.

Acest act intrând în circuitul juridic a produs efecte juridice, în temeiul acestuia şi în comportament de bună-credinţă a SRL ”Miriams”, au fost operate investiţii materiale, oferâlnd o speranţă legitimă că se acţionează în temeiul unui act generator de drepturi şi obligaţii. Contractul încheiat este unul de natură administrativă - reprezentând actul juridic bilateral, încheiat de structurile administraţiei publice cu SRL ”Miriams”, care cuprinde un acord de voinţă generator de drepturi şi obligaţii pentru părţile contractante, fiind supus şi unor reguli de drept public care fac parte din regimul juridic administrativ.

Consideră că temeiul invocat de reclamantă nu este incident contractului administrativ - art. 13 CA, iar având în vedere principiul relativităţii efectelor contractului, terţul la contract nu este în drept să conteste, să reclame acordul de voinţă al părţilor contractante (art. 1086 CC (redacţia actuală), principiu existent şi în conceptul normelor anterioare). În concluzie, opinează că nu există un viciu deosebit de grav la data încheierii contractului cu nr. 30 la 30 decembrie 2010, iar având în vedere că nu s-a indentificat dreptul încălcat/vătămat (art 17 CA), art. 207 alin. (2) lit. e) CA, califică pretenţia ca una inadmisibilă - deoarece reclamanta nu poate revendica încălcarea, prin activitaţea administrativă.

Referitor la obligarea Primăriei şi Consiliului com. Vărăncău să emită actul administrativ - de a transmite în arendă funciară către SA ”Tegulum” terenul cu suprafaţa de 27,4 ha, pe lângă faptul că nu este firesc ca două autorităţi în mod simultan să transmită acte, bunuri sau fapte, reclamanta urmăreşte transmiterea acestora în proprietate, situaţie ce este contrară Codului subsolului. La fel subliniază că orice trasnmitere de bunuri, servicii - se realizează în mod public, prin licitaţie în condiţiile legii.

Or, este cerut concursul instanţei de judecată pentru a se acoperi această faptă ilicită. Notează că, în conformitate cu art. 127 Constituţie, art. 6 Codul subsolului bogăţiile de orice natură ale subsolului, inclusiv substanţele minerale utile pe care le conţine, precum şi spaţiile subterane ale acestuia fac obiectul exclusiv al proprietăţii publice a statului, sunt inalienabile, insesizabile şi imprescriptibile, iar sectoarele de teren nu pot fi înstrăinate (...).

Conform art. 11 alin. (l) CC, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. Iar, potrivit art. 10 alin. (l) CC, buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Astfel, argumentează că SRL ”Miriams” a dobândit dreptul de folosinţă a sectoarelor de subsol a zăcământului ”Vărăncău” în condiţii de bună-credinţă, a participat urmare a anunţului public şi a dobândit dreptul de folosinţă. Or, şi SA ”Tegulum” a avut deplina posibilitate legală a se afla în acelaşi concurs.

Opinează că, un observator independent în mod obiectiv, ar fi perceput în deplină certitudine şi fermă convingere, că SRL ”Miriams” acţionează în condiţii perfect legale. Iar, SRL ”Miriams” a avut o speranţă legitimă că dispune de un drept cert de existenţă - de folosinţă a sectoarelor de subsol a zăcământului ”Vărăncău” şi că acţionează cu bună-credinţă, efectuează investiţii aşa precum s-a angajat în acest proces de activitate.

Consideră că, contestarea faptelor ce sunt opozabile SRL ”Miriams” este nejustificată şi din punct de vedere al principiului proporţionalităţii, prin prisma triplului test al legalităţii. Principiul proporţionalităţii, în accepţiune clasică, presupune că oricare decizie sau măsură adoptată de organele abilitate urmează să se bazeze pe o justă şi echitabilă evaluare a faptelor, pe echilibrarea adecvată a intereselor implicate, precum şi pe o selectare coerentă a mijloacelor şi mecanismelor care urmează a fi utilizate în vederea atingerii unui scop predefinit (art. 29 CA).

Astfel nu a existat o proporţie între scopul urmărit şi ingerinţa în dreptul de proprietate prin retragerea dreptului, necompensarea investiţiilor, tulburarea tuturor proceselor de activitate, pentru o faptă care nu a fost comisă de SRL ”Miriams”. Or, s-a acţionat sub regula unei speranţe legitime, fără a avea intenţia de a frauda sau a unui început de fraudă.

Subliniază că, până la depunerea cererii de chemare în judecată, conform art. 206, 208 CA, reclamanta are obligaţia procedurală de a respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege (art.163 CA stabileşte excepţiile de neefectuare a procedurii prealabile). Astfel, consideră că, întrucât nu a fost respectată procedura prealabilă pentru pretenţiile care au fost arătate în conformitate cu art. 207 alin. (2) lit. f) CA, sunt inadmisibile.

În contextul celor expuse solicită instanței de contencios administrativ declararea inadmisibilă a acţiunii, conform art. 207 alin. (2) lit. d), e), f) CA - în mod prioritar și respingerea acțiunii ca neîntemeiată - în mod subsidiar.

La 01 aprilie 2024, în cadrul Judecătoriei Soroca (sediul central) a parvenit referința înaintată de pârâții Consiliul și Primăria com. Vărăncău, r. Soroca prin care consideră pretenţiile ca fiind neântemeiate și urmează a fi respinse din următoarele motivie.

Opinează că emiterea actului administrativ, prin care s-ar stinge dreptul de arendă funciară al SRL ”Miriams” este ilegal în fond, în condiţiile în care nu sunt întrunite condiţiile de rezoluţiune a actelor, încheiate în condiţii de legalitate. Contractele de arendă funciară, privite prin prisma Codului Civil, sunt încheiate în mod valabil între SRL ”Miriams” şi Primăria Vărăncău, primul primind posesia şi folosinţa terenurilor: a) cu destinaţie specială cu suprafaţa de 7,69320 ha nr./cad. *****; 2) terenul cu suprafaţa de 8,3033 ha nr./cad. *****; 3) terenul cu suprafaţa de 2,2355 ha nr./cad. *****.

În argumentarea poziției a invocat și opinat temeiuri de fapt și de drept identice expuse în referința înaintată de SRL ”Miriams” și a pledat pentru respingerea acțiunii înaintată de către SA ”Tegulum”, ca fiind neîntemeiată.

În ședința de examinare, reprezentantului reclamantului SA ”Tegulum”, avocatul Gîlcă Ilie, a reiterat temeiurile de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată și a pledat pentru admiterea acțiunii în modul în care a fost formulată.

Reprezentantul Consiliului și a Primăriei com. Vărăncău, r. Soroca, avocatul Stavinschi Alexandru, a reiterat temeiurile de fapt și de drept expuse în referința adresată instanței și a pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul terțului SRL ”Miriams”, avocatului Crețu Radu-Cezar, a reiterat temeiurile de fapt și de drept expuse în referința adresată instanței și a pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de contencios administrativ

Admisibilitatea

Potrivit prevederilor art. 207 alin. (1) CA instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1)-(3) CA, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ. Curţile de apel soluţionează în primă instanţă acţiunile în contencios administrativ împotriva actelor administrative normative, care nu se supun controlului de constituţionalitate. Curtea de apel Chişinău soluţionează în primă instanţă acţiunile în contencios administrativ împotriva actelor emise de Banca Naţională a Moldovei, precum şi acţiunile în contencios administrativ atribuite în competenţa sa prin Codul electoral.

Potrivit prevederilor art. 194 alin. (1) CA, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

Conform art. 195 CA, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169-171.

În conformitate cu prevederile art. 196 alin. (1) CA, acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

În conformitate cu prevederile art. 5 CA, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Potrivit prevederilor art. 6 CA procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

Conform art. 10 alin. (1) CA, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

La acest aspect, instanța de contencios administrativ constată că obiect al acțiunii în contencios administrativ înaintată de SA ”Tegulum” reprezintă anularea refuzului Primăriei şi Consiliului com. Vărăncău, r. Soroca de a satisface cerinţele reclamantei SA ”Tegulum”; obligarea Primăriei şi Consiliului com. Vărăncău, r. Soroca de a emite actul administrativ, prin care a stinge dreptul de arendă funciară a SRL ”Miriams” şi a rezoluţiuna contractele de arendă funciară încheiate între SRL ”Miriams” şi Primăria com. Vărăncău r. Soroca asupra următoarelor terenuri: 1. terenul cu destinaţie specială cu suprafaţa de 7,69320 ha nr./cad. *****; 2. terenul cu suprafaţa de 8,3033 ha nr./cad. *****; 3. terenul cu suprafaţa

de 2,2355 ha nr./cad. *****, obligarea Primăriei şi Consiliului com. Vărăncău, r. Soroca să emită actul administrativ - decizia de formare a bunului imobil - teren cu suprafaţa de 27,4 ha, cu destinaţie specială (în hotarele planului anexă la actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009), situat în extravilanul s. Vărăncău, r. Soroca, cu înregistrarea acestuia în Registrul bunurilor imobile; obligarea Primăriei şi Consiliului com. Vărăncău, r. Soroca să emită actul administrativ, prin care a transmite în arendă funciară către SA ”Tegulum” a terenului cu suprafaţa de 27,4 ha, cu destinaţie specială (în hotarele planului anexă la actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009), situat în extravilanul s. Vărăncău, r. Soroca.

În conformitate cu art. 191 alin. (1) CA, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.

În temeiul art. 191 alin. (1) CA, controlul de legalitate al activității administrative desfășurate de Consiliul și Primăria com. Vărăncău, r. Soroca este de competența Judecătoriei Soroca (sediul Central). Or, activitatea administrativă desfășurată Consiliul și Primăria com. Vărăncău, r. Soroca nu poate fi raportată la categoriile de acțiuni prevăzute la la alin. (2) și (3) al art. 191 CA.

La caz, instanța atestă că activitatea administrativă efectuată și care se solicită a fi executată este atribuită în competența Primăriei şi Consiliului com. Vărăncău, r. Soroca și respectiv, examinarea legalității acestora este de competența instanței de judecată de prim nivel, și anume a Judecătoriei Soroca, odată ce, potrivit prevederilor pct. 13 din anexa nr. 2 al Legii nr. 514-XIII din 06 iulie 1995 ”privind organizarea judecătorească”, sediul autoritatății publice care a desfășurat activitatea administrativă, este inclus în circumscripția teritorială al Judecătoriei Soroca.

Prin urmare, instanța de judecată constată că Judecătoria Soroca (sediul central) este competentă jurisdicțional și teritorial, de a examina prezenta acțiune de contencios administrativ înaintată SA ”Tegulum”.

Potrivit prevederilor art. 206 alin. (1) lit. b) CA, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

La acest aspect, instanța de judecată constată că, deși reclamantul SA ”Tegulum” a formulat declararea ilegală și anularea refuzului Primăriei și consiliului com. Vărăncău r. Soroca de a satisface pretențiile reclamantei SA ”Tegulum”, instanța de judecată observă că răspunsurile Primarului com. Vărăncău, r. Soroca nu conțin elementele unui act administrativ individual defavorabil în conformitate cu prevederile art. 10 CA, pentru a fi examinate prin prisma acțiunii în contestare, în sensul prevederilor art. 206 alin. (1) lit. a) CA, însă reieșind din răspunsurile prezentate, instanța de judecată urmează a le califica drept niște acțiuni concludente de refuz voalat de a satisface cerințele reclamantei SA ”Tegulum”, care a devenit evident pentru reclamantă odată cu recepționarea scrisorii (fără număr și dată), (f.d. 46)

Mai mult decît atît, solicitările invocate de către reclamanta SA ”Tegulum” urmau a fi supuse examinării de către Consiliul com. Vărăncău, r. Soroca, care este autoritatea publică competentă în virtutea prevederilor art. 14 alin. (2) lit. b) și c) al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 ”privind administrația publică locală”. Însă, la materialele cauzei lipsesc careva acte administrative care ar demonstra examinarea solicitărilor reclamantei SA ”Tegulum”.

Din considerentele date, instanța de judecată va aprecia pretenția SA ”Tegulum”, privind declararare ilegală și anularea refuzului Primăriei com. Vărăncău, r. Soroca de a satisface pretențiile reclamantei SA ”Tegulum”, drept fiind una inerentă și subsecventă pretențiilor privind obligarea de a rezoluționa contractele de arendă încheiate cu terțul SRL ”Miriams”, formarea bunului imobil și obligarea încheierii contractelor de arendă funciară.

În concluzie, instanța relevă că prezenta acțiune în contencios administrativ, reprezintă în esență, o acțiune în obligare, în sensul prevederilor art. 206 alin. (1) CA.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată în prioritar de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Din sensul art. 17 CA, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu prevederile art. 20 CA, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar al actului administrativ individual sau a activității administrative desfășurate de autoritatea publică.

În speță, reclamantul SA ”Tegulum” este destinatarul răspunsului nr. 02/1-37/44 din 04 aprilie 2023, la cererea prealabilă din 17 martie 2023 adresată Primăriei și Consiliului com. Vărăncău (f.d. 40-42), precum și destinatarul răspunsului, semnat de primarul Boţoc Petru, la cererea prealabilă din 14 aprilie 2023 adresată Primăriei și Consiliului com. Vărăncău (f.d. 43-46).

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată constată că prin Decizia Colegiului civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 iulie 2022, a fost anulată Hotărîrea Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2010, adoptată în cauza de contencios administrativ inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de SA ”Tegulum” către Ministerul Mediului al Republicii Moldova și Agenției pentru geologie și resurse minerale cu privire la contestarea actelor administrative, cu privire la contestarea actelor administrative, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, fiind emisă o nouă decizie prin care s-au admis cerințele SA ”Tegulum” împotriva Ministerul Mediului al Republicii Moldova și Agenției pentru geologie și resurse minerale cu privire la contestarea actelor administrative, cu privire la contestarea actelor administrative, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, s-a anulat Ordinul nr. 83 din 30 septembrie 2010 ”cu privire la revocarea dreptului de folosire asupra sectorului de subsol”, emis de Ministerul Mediului Republicii Moldova, s-a anulat Ordinul nr. 39 din 01 octombrie 2010 emis de Agenția pentru geologie și resurse mineale, pentru executarea Ordinului nr. 83 din 30 septembrie 2010, emis de Ministerul Mediului Republicii Moldova.

Prin Notificarea din 30 decembrie 2022 Ministerului Mediului Republicii Moldova, SRL ”Miriams” a fost notificat despre încetarea dreptului de folosință a zăcămîntului Vărăncău, odată cu recepționarea notificării.

SA ”Tegulum”, adresîndu-se către autoritatea publică locală Vărăncău, r. Soroca, în scopul restabilirii efective a dreptului de a efectua extragerea minereului, din varii motive, a constatat eschivarea autorității publice locale Vărăncău, r. Soroca de a satisface solicitările înaintate în baza anulării Ordinului nr. 83 din 30 septembrie 2010 ”cu privire la revocarea dreptului de folosire asupra sectorului de subsol” și, drept efect, restabilirii SA ”Tegulum” în dreptul de a efectua lucrări în perimetrul minier conform documentației de specialitate deținute.

Prin urmare, instanța de judecată constată că SA ”Tegulum”, odată ce a fost restabilită în dreptul său de a exploata zăcămintele aflate pe teritoriul com. Vărăncău, r. Soroca, în condiția în care consideră că este limitată în exercitarea acestui drept de către autoritatea publică locală, poate revendica încălcarea acestuia în instanța de contencios administrativ în sensul prevederilor art. 189 CA.

Conform art. 208 CA, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

La acest aspect, se reține faptul că, la 07 martie 2023 SA ”Tegulum” a depus în adresa autorității publice locale com. Vărăncău, r. Soroca o cerere prealabilă, prin care a solicitat: rezoluţiunea imediată a contractelor de arendă funciară încheiate între SRL ”Miriams” și Primăria com. Vărăncău asupra următoarele terenuri: terenul cu destinație specială cu suprafața de 7,69320 ha nr./cad. *****; terenul

suprafața de 8,3033 ha nr./cad. *****; terenul cu suprafața de 2,2355 ha nr./cad. *****; transmiterea în arendă funciară către SA ”Tegulum” a terenului cu suprafaţa de 27,4 ha (în hotarele planului anexă la actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009), situat în extravilanul s. Vărăncău, r. Soroca (f.d. 40-40).

Potrivit răspunsului nr. 02/1-37/44 din 04 aprilie 2023, semnat de Primarul com. Vărăncău, r. Soroca, Boţoc Petru, prin care SA ”Tegulum” a fost informat că pe teritoriul com. Vărăncău se petrec măsurări masive şi se execută lucrări de delimitare a bunurilor imobile, iar în acest proces nu se permite iniţierea de lucrări de delimitare selectivă, cu excepţia celor de importanţă naţională. Totodată a fost solicitat prezentarea contractului cu Ministerul Mediului (f.d. 42).

Invocând faptul că, nu a perceput răspunsul nr. 02/1 -37/44 din 04 aprilie 2023 ca refuz în soluţionarea cererii prealabile, dar a perceput acest răspuns ca o solicitare de a prezenta acte suplimentare în cadrul procedurii administrative, reclamantul SA ”Tegulum”, la 14 aprilie 2023, a depus repetat cererea către Primăria și Consiliul com. Vărăncău, r. Soroca cu precizări la subiectul vizat în cererea prealabilă din 07 martie 2023 (f.d. 43-45).

Prin răspunsul, semnat de Primarul com. Vărăncău, r. Soroca, reclamantul SA ”Tegulum” a fost informat că cererea prealabilă nu se va examina, fiind calificată drept fiind una repetată (f.d. 46).

Prin Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 05 iunie 2023, acțiunea înaintată de SA ”Tegulum” către Consiliul și Primăria com. Vărăncău, r. Soroca privind obligarea emiterii actelor administrative, a fost declarată inadmisibilă, în baza prevederilor art. 207 alin. (2) lit. d) CA.

Prin Decizia Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți din 25 septembrie 2023, Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 05 iunie 2023 a fost anulată, cu remieterea cauzei pentru judecare în Judecătoria Soroca (sediul central) în același complet de judecată.

Prin decizia nominalizată, instanța ierarhic superioară a statuat că în circumstanțele enunțate, reclamantul este îndreptățit de a înainta acțiunea în instanța de judecată, în termen de un an de la comunicarea actelor administrative la cererea prealabilă, odată ce în răspunsurile Primăriei com. Vărăncău, r. Soroca nu se conține informația referitoare la termenul și modul de atac.

Ținînd cont de circumstanețele date, instanța de judecată va aprecia drept neplauzibile argumentele terților referitor la nerespectarea de către reclamant a procedurii prealabile și a termenului de înaintare a acțiunii în instanța de contencios administrativ, odată ce instanța ierarhic superioară a dat apreciere acestor circumstanțe și a considerat acțiunea admisibilă, sub acest aspect.

În conformitate cu prevederile art. 205 alin. (1) și (2) lit. c) CA, la examinarea acţiunii în contencios administrativ, instanţa de judecată poate atrage în proces, din oficiu sau la cerere, persoane ale căror drepturi sînt afectate de litigiul în cauză. Dacă un terţ participă la raportul juridic litigios în aşa fel încît hotărîrea instanţei de judecată ar interveni direct în drepturile lui, atunci această persoană terţă trebuie atrasă în proces. Această prevedere se aplică, în special, cînd: c) o persoană înaintează acţiune în contencios administrativ pentru obligarea unei autorităţi publice să emită un act administrativ individual defavorabil pentru un terţ.

În cadrul examinării cauzei, din explicațiile participanților la proces, a devenit cunoscut că, pe suprafața și în imediata vecinătate al perimetrului minier există bunuri imobile ce aparțin unor terțe persoane, necunoscute pentru instanța de judecată. Fiind prezentate adeverința nr. 02/1-37/201 din 08 mai 2024, nr. 02/1-37/89 din 15 octombrie 2024, nr. și informația cadastrală, partea reclamantă a contestat veridicitatea acestora, invocînd că terțul SRL ”Miriams” și pîrîții Consiliul și Primăria com. Vărăncău, r. Soroca tergiversează intenționat examinarea cauzei și la ziua examinării cauzei, nu există bunuril imobile pe terenul care se solicită a fi format bunul imobil de 24,7 ha.

Avînd în vederea poziția contradictorie a participanților la proces, odată ce la materialele cauzei a fost prezentată schița suprapunerii domeniului funciar cu perimetrul minier și informația cadastrală, instanța de judecată, în scopul prevenirii unei posibile ingerințe în exercitarea dreptului de proprietate al bunurilor imobile formate după eliberarea actului de confirmare a perimterului minier, a atras în proces

în calitate de terți cet. Furdui Ana, Isac Nicolai, Isac George, Belous Petru, Topolinschi Andrei, Pîrlii Nadejda, Tihoțchi Efim, Movilean Ion, Barbărasă Ion și Isak Parascoviia, punînd în sarcina Primarului com. Vărăncău, r. Soroca de a aduce la cunoștința dlor despre drepătul acestora de a se prezenta în instanța de judecată și a participa la examinarea cauzei.

Raportând circumstanțele constatate în cadrul fazei de verificare a respectării de către reclamant al condițiilor de admisibilitate la înaintarea acțiunii de contencios administrativ la normele pertinente, instanța de judecată constată respectarea de către reclamanta SA ”Tegulum” a condițiilor de admisibilitate la înaintarea acțiunii de contencios administrativ, iar careva incidente procesuale care ar atrage necesitatea declarării inadmisibilității acțiunii în contencios administrativ în cadrul examinării acesteia în fond nu au fost constatate, respectiv instanța urmând să cerceteze fondul cauzei.

Fondul Cauzei

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului, apreciind pretențiile formulate în acțiune în raport cu probele prezentate, instanța de contencios administrativ concluzionează că acțiunea înaintată de SA ”Tegulum” către Consiliul și Primăria com. Vărăncău, r. Soroca, terți Ministerul Mediului Republicii Moldova, Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale, SRL ”Miriams”, Isac Nicolai, Isac George, Belous Petru, Topolinschi Andrei, Pîrlii Nadejda, Tihoțchii Efim, Movilean Ion, Barbărasă Ion și Isak Paraskoviia privind obligarea emiterii actelor administrative urmează a fi admisă parțial din următoarele considerente ce vor fi expuse infra.

Potrivit art. 224 alin. (1) CA, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: (b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

Potrivit art. 225 CA, verificarea de către instanța de judecată a exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar - se constată faptul acțiunii/ inacțiunii autorității publice; b) a luat în considerare toate faptele relevante - circumstanță care se referă la verificarea legalității în fond al activității autorității administrative; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar, și d) şi-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege - circumstanțe care se referă la respectarea condițiilor de ordin procedural și a regulilor în materia competenței stabilite de lege.

Suplimentar, la capitolul verificării legalității exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar, urmează a fi verificat faptul respectării prevederilor art. 137 CA, care stabilește că, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze: cu bună-credinţă, în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Astfel, prin prisma prevederilor Codului administrativ, instanța de judecată, analizează dacă, în procesul activității sale decizionale, materializată prin totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative, autoritatea publică a realizat puterea discreționară (acțiune/ inacțiune): cu respectarea limitelor de competență și regulilor de procedură instituite de lege, cu luarea în considerare tuturor faptelor relevante și conform scopului acordat prin lege. Respectiv, instanța

de judecată nu verifică doar legalitatea unui act administrativ ci realizează verificarea exercitării de către autoritatea publică a întregii activități, a dreptului discreționar.

Conform art. 219 alin. (1) și (3) CA, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi. Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

În virtutea art. 93 CA, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sânt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Potrivit prevederilor art. 117 alin. (1) CPC, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Conform art. 130 alin. (1)-(3) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Instanța statuează că, prin prisma iminenței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, instanța de judecată își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile, la cadrul legal incident și totalitatea operațiunilor administrative incidente procedurii de emitere și adoptare a deciziei contestate.

Din actele probatorii ale cauzei rezultă cu certitudine faptul că Societatea Ştiinţifică de Producţie ”Tegulum” SA este înregistrată la Camera Înregistrării de Stat la data de 11 septembrie 1992, cu numărul de identificare de stat – 1004600047718 (f. d. 7).

Prin actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009, eliberat de Ministerul Economiei şi Comerţului Republicii Moldova, se atestă că perimetrul minier pentru exploatarea zăcământului de calcar şi rocilor de nisip-prundiş „Vărăncău”, prin metoda subterană (deschisă), situat la 1 km spre nord-vest de s. Vărăncău r. Soroca, a fost acordat SA ”Tegulum”, cu termenul de acţiune a perimetrului minier până la epuizarea zăcământului (f. d. 21).

Prin Ordinul Ministerului Mediului Republicii Moldova nr. 83 din 30 septembrie 2010, a fost revocat dreptul de folosire asupra sectorului de subsol „Vărăncău”, din s. Vărăncău r. Soroca de către SA ”Tegulum” şi radiat zăcământul de calcar „Vărăncău” de la balanţa SA ”Tegulum” cu trecerea acestuia la balanţa statului.

Prin Ordinul Agenţiei pentru Geologie şi Resurse Minerale nr. 39 din 01 octombrie 2010, a fost anulat perimetrul minier atribuit SA ”Tegulum” pentru zăcământul de calcar pentru producerea cretei „Vărăncău”, situat în s. Vărăncău r. Soroca, confirmat şi înregistrat în Registrul

perimetrelor miniere al Agenţiei pentru Geologie şi Resurse Minerale, prin Actul de confirmare a primetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009.

Iar, prin contractul nr. 30 din 30 decembrie 2010, zăcământul de calcar cretos-silicios ”Vărăncău” a fost transmis în folosinţă SRL ”Miriams” (f.d. 91-92).

Prin Decizia Consiliului comunal Vărăncău nr. 15/6 din 30 august 2017 s-a decis darea în arendă a terenului cu destinație specială cu nr./cad. ***** și suprafața de 7,69320 ha în vederea desfășurării extragerii zăcămintelor din subsolul terenului. Iar, prin contractul de arendă a terenului pentru extragerea zăcămintelor minerale nr. 1 din 16 octombrie 2017 trerenul respectiv a fost atribuit în arendă către SRL ”Miriams” (dosar administrativ, f.d. 3-12).

Prin Decizia Consiliului com. Vărăncău, r. Soroca nr. 22/6 din 22 octombrie 2018 s-a decis darea în arendă a terenului cu suprafața de 8,3033 ha nr./cad. ***** și a terenului cu suprafața de 2,2355 ha nr./cad. *****. Iar, prin contractul de arendă a terenului pentru extragerea zăcămintelor minerale nr. 1 din 14 august 2019 trerenurile respective au fost atribuit în arendă către SRL ”Miriams” (dosar administrativ, f.d. 13-12).

Ulterior, prin Decizia irevocabilă a Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 27 iulie 2022, a fost admis recursul depus de SA ”Tegulum”, a fost casată Hotărârea din 01 decembrie 2010 a Curţii de Apel Chişinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a SA ”Tegulum” împotriva Ministerului Mediului al Republicii Moldova şi Agenţiei pentru Geologie şi Resurse Minerale cu privire la contestarea actelor administrative, încasarea prejudiciului moral şi a cheltuielilor de judecată şi s-a emis o nouă decizie prin care: 1) Se admit cerinţele SA ”Tegulum” împotriva Ministerului Mediului al Republicii Moldova şi Agenţiei pentru Geologie şi Resurse Minerale cu privire la contestarea actelor administrative; 2) Se anulează ordinul nr. 83 din 30 septembrie 2010 „Cu privire la revocarea dreptului de folosire asupra sectorului de subsol” emis de Ministerul Mediului al Republicii Moldova; 3) Se anulează ordinul nr. 39 din 01 octombrie 2010 emis de Agenţia pentru Geologie şi Resurse Minerale, pentru executarea ordinului nr. 83 din 30 septembrie 2010 emis de Ministerul Mediului al Republicii Moldova.

Prin Notificarea nr. 09-07/2931 din 30 decembrie 2022, Ministerul Mediului Republicii Moldova a informat SRL ”Miriams” privind încetarea dreptului de folosință asupra zăcământului ”Vărăncău” (f.d.25-27).

Totodată, prin scrisoarea nr. 01-06/16 din 04 ianuarie 2023, Ministerul Mediului Republicii Moldova a informat Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale despre încetarea dreptului de folosință a SRL ”Miriams” a sectoarelor de subsol a zăcământului Vărăncău”, încetarea dreptului de folosință a SRL ”Miriams” asupra zăcământului respectiv (f.d. 28)

Ca urmare, prin Ordinul Agenției pentru Geologie și Resurse Minerale nr. 01 din 11 ianuarie 2023 ”referitor la anularea unui act de confirmare a perimetrului minier” s-a dispus anularea actelor de confirmare a perimetrelor miniere nr. 523 din 05 august 2011 și nr. 541 din 26 martie 2013, atribuite de către Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale către SRL ”Miriams” pentru exploatarea zăcământului de calcar cretos-silicios „Vărăncău” (f.d. 30).

Întrucât Ordinul nr. 83 din 30 septembrie 2010 emis de Ministerul Mediului al Republicii Moldova și Ordinul nr. 39 din 01 octombrie 2010 emis de Agenţia pentru Geologie şi Resurse Minerale au fost anulate, instanța de contencios administrative atestă ca fiind în vigoare Actul de confirmare a primetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009 eliberat de Ministerul Economiei şi Comerţului, prin care se atestă dreptului de folosinţă de către SA ”Tegulum” a perimetrului minier pentru exploatarea zăcământului de calcar şi rocilor de nisip-prundiș „Vărăncău” prin

metoda subterană (deschisă) acordat la 1 km spre nord-vest de s. Vărăncău r. Soroca, cu termenul de acţiune a perimetrului minier până la epuizarea zăcământului.

La 07 martie 2023 SA ”Tegulum” a depus în adresa autorității publice locale com. Vărăncău, r. Soroca o cerere prealabilă, prin care a solicitat: rezoluţiunea imediată a contractelor de arendă funciară încheiate între SRL ”Miriams” și Primăria com. Vărăncău asupra următoarele terenuri: terenul cu destinație specială cu suprafața de 7,69320 ha nr./cad. *****; terenul suprafața de 8,3033 ha nr./cad. *****; terenul cu suprafața de 2,2355 ha nr./cad. *****; transmiterea în arendă funciară către SA ”Tegulum” a terenului cu suprafaţa de 27,4 ha (în hotarele planului anexă la actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009), situat în extravilanul s. Vărăncău, r. Soroca (f.d. 40-40).

Potrivit răspunsului nr. 02/1-37/44 din 04 aprilie 2023, semnat de Primarul com. Vărăncău, r. Soroca, Boţoc Petru, prin care SA ”Tegulum” a fost informat că pe teritoriul com. Vărăncău se petrec măsurări masive şi se execută lucrări de delimitare a bunurilor imobile, iar în acest proces nu se permite iniţierea de lucrări de delimitare selectivă, cu excepţia celor de importanţă naţională. Totodată a fost solicitat prezentarea contractului cu Ministerul Mediului (f.d. 42).

Invocând faptul că, nu a perceput răspunsul nr. 02/1 -37/44 din 04 aprilie 2023 ca refuz în soluţionarea cererii prealabile, dar a perceput acest răspuns ca o solicitare de a prezenta acte suplimentare în cadrul procedurii administrative, reclamantul SA ”Tegulum”, la 14 aprilie 2023, a depus repetat cererea către Primăria și Consiliul com. Vărăncău, r. Soroca cu precizări la subiectul vizat în cererea prealabilă din 07 martie 2023 (f.d. 43-45).

Prin răspunsul, semnat de Primarul com. Vărăncău, r. Soroca, reclamantul SA ”Tegulum” a fost informat că cererea prealabilă nu se va examina, fiind calificată drept fiind una repetată (f.d. 46).

Respectiv, la 31 mai 2023, reclamanta SA ”Tegulum” se adresează în instanța de contencios administrativ cu o acțiune împotriva autorității publice locale com. Vărăncău, r. Soroca solicitînd declararea drept ilegal și anularea refuzului Primăriei și Consiliului com. Vărăncău, r. Soroca de a satisface cerințele reclamantei SA ”Tegulum”; obligarea Primăriei și Consiliului com. Vărăncău, r. Soroca de a emite actul administrativ, prin care a stinge dreptul de arendă funciară al SRL ”Miriams” și a rezoluționa contracele de arendă funcară încheiate între SRL ”miriams” și Primăria Vărăncău asupra următoarelor terenuri: ternul cu destinație specială cu suprafața de 7,69320 ha nr./cad. 784910.039; terenul cu suprafața de 8,3033 ha, nr./cad. *****; terenul cu suprafața de 2,2355 ha nr./cad. *****; obligarea Primăriei și Consiliului com. Vărăncău să emită actul administrativ – decizia de formare a bunului imobil – teren cu suprafața de 27.4, cu destinație specială (în hotarele planului anexă la actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009) situat în extravilanul s. Vărăncău, r. Soroca, cu înregistrarea acestuia în Registrul bunurilor imobile; obligarea Pirmăriei și Consiliului Vărăncău să emită actul administrativ, prin care a trnamsite în arendă funciară către SA ”Tegulum” a terenului cu suprafața de 27,4, cu destinație specială (în hotarele planului anexă la actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009) situat în extravilanul s. Vărăncău, r. Soroca.

Cu referire la pretenția reclamantului SA ”Tegulum” privind obligarea Primăriei și Consiliului com. Vărăncău r. Soroca de a emite actul administrativ prin care a stinge dreptul de arendă funciară a SRL ”Miriams” și a rezoluționa contractele de arendă funciară încheiate între SRL ”Miriams” și primăria com. Vărăncău, r. Soroca asupra următoarelor terenuri: terenul cu terenul cu destinație specială cu suprafața de 7,69320 ha nr./cad. 784910.039; terenul cu suprafața de 8,3033 ha, nr./cad. *****; terenul cu suprafața de 2,2355 ha nr./cad. *****, instanța de judecată constată următoarele aspecte.

În conformitate cu prevederile art. 13 CA, contractul administrativ este contractul care poate da naştere, modifica sau stinge un raport juridic de drept public, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit prevederilor art. 1288 alin. (1) CC, prin contractul de arendă, o parte (arendator) se obligă să dea celeilalte părţi (arendaş) un teren agricol şi/sau alte bunuri agricole în posesie şi folosinţă pe o durată determinată, iar aceasta se obligă să efectueze plata de arendă.

Conform art. 159 alin. (2) CC, autoritatea publică poate, de asemenea, rezolvi contractul pentru a preveni sau a înlătura dezavantajele grave care împiedică bunăstarea comună. Rezoluţiunea trebuie făcută în formă scrisă şi motivată. În privinţa temeiurilor, procedurii şi efectelor rezoluţiunii contractului administrativ se aplică corespunzător prevederile art.915–920, art.921 alin.(1) şi (2), art.922 alin.(1) şi (2), art.923–932 şi art.1084 din Codul civil nr.1107/2002.

În conformitate cu prevederile art. 1297 CC, arenda încetează odată cu expirarea termenului pentru care a fost convenită. Încetarea arendei înainte de termen are loc în conformitate cu legea sau contractul.

Potrivit prevederilor art. 915 CC, rezoluţiunea pentru neexecutare are loc cînd se întemeiază pe dispoziţiile art.916, 917, 918 sau 919, precum şi cînd se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligaţiei contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluţiune.

Conform art. 1298 alin. (1) CC, afară de alte cazuri prevăzute de lege sau contract, arendatorul are dreptul de a declara rezoluţiunea arendei dacă arendaşul: a) nu a notat arenda în registrul bunurilor imobile sau, după caz, nu a înregistrat contractul în registrul contractelor de arendă în termenul prevăzut la art.1293 alin.(5); b) refuză fără justificare să ia în arendă bunurile agricole stipulate în contract; c) a înrăutăţit starea bunurilor astfel, încît ea nu poate fi restabilită pînă la expirarea termenului arendei.

În conformitate cu prevederile art. 146 alin. (1) și (3) lit. c) și e) CA, un act administrativ individual legal favorabil poate fi revocat în tot sau în parte cu efect pentru viitor, chiar și după ce a devenit incontestabil, numai atunci cînd: c) în baza faptelor survenite ulterior, autoritatea publică ar avea dreptul să nu emită actul și fără revocarea lui s-ar periclita interesul public; e) revocarea este necesară prevenirii sau înlăturării dezavantajelor grave pentru bunăstarea comună. Dacă autoritatea publică află despre fapte care justifică revocarea unui act administrativ conform alin. (1) sau (2) din prezentul articol, revocarea se admite doar în decursul unui an din momentul în care autoritatea publică competentă conform art.148 a aflat despre toate faptele necesare pentru o decizie de revocare.

Potrivit prevederilor art. 148 alin. (1) CA, retragerea, revocarea sau anularea unui act administrativ individual incontestabil se decide de autoritatea publică competentă conform art.53–59 sau conform altor prevederi legale.

Conform art. 53 alin. (1) CA, competenţa reprezintă totalitatea atribuţiilor acordate autorităţilor publice sau persoanelor din cadrul acestora prin lege sau alte acte normative.

În conformitate cu prevederile art. 55 alin. (1) pct. 1) CA, competenţă teritorială: 1) în chestiuni referitoare la bunuri imobile şi/sau drepturi asupra lor o are autoritatea publică în a cărei circumscripţie se află bunul imobil.

În concluzie, rezoluțiunea este un drept al părții contractante de a rezolvi contractul, pentru neexecutarea obligației asumate de către cealaltă parte contractantă.

Prin urmare, instanța de judecată este în imposibilitate de a obliga Primăria com. Vărăncău, r. Soroca de a rezoluționa contractele de arendă a terenurilor pentru extragerea zăcămintelor minerale utile, în condiția în care aceasta consideră că acestea sunt pe deplin legale, și nu invocă pretenții referitor la executarea contractelor. Mai mult decît atît, rezoluțiunea, în esență, reprezintă un mijloc de apărare a părților contractante împotriva abuzurilor manifestate prin neexecutare sau executare necorspunzătoate a condițiilor contractuale. Respectiv, execitarea dreptului de rezoluțiune, rămîne la discreția părților, în virtutea principiului disponibilității în drepturi a părților contractante.

Însă, prin prisma dispozițiilor ordinului Agenției pentru Geologie și Resurse Minerale nr. 01 din 11 ianuarie 2023, instanța atestă revocarea dreptului SRL ”Miriams” pentru exploatarea zăcământului de calcar cretos-silicios „Vărăncău”.

În această ordine de idei instanța de judecată conchide că deși, la situația din 30 august 2017 și 22 octombrie 2018, cînd au fost adoptate deciziile Consiliului com. Vărăncău, r. Soroca cu privire la darea în arendă SRL ”Miriams” a terenurilor nr./cad. 7849210039, 7849208007 și 7849204774, dreptul de folosință al SA ”Tegulum”, asupra terenurilor menționate a fost considerat anulat, respectiv autoritatea publică locală și SRL ”Miriams”, au uzat de o certitudine juridică și a acționat în limitele legale stabilite la acea perioadă.

Însă, odată ce prin Decizia irevocabilă a Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 27 iulie 2022, SA”Tegulum” a fost restabilită, în dreptul său de folosință asupra zăcămîntului minier ”Vărăncău”, Primăria com. Vărăncău, r. Soroca, recepționînd solicitarea reclamantei SA ”Tegulum” din 05 august 2022, urma a pune în discuție la ședința Consiliului com. Vărăncău, r. Soroca, situația nou creată și posibilile soluții de remediere.

Prin urmare, întrucât menținerea în vigoare a actelor administrative legale favorabile care au stat la baza încheierii cu SRL ”Miriams” a contractelor de arendă a terenurilor pentru extragerea zăcămintelor minerale utile reprezintă o intervenție gravă în dreptul SA ”Tegulum” de folosință a perimetrul minier pentru exploatarea zăcământului de calcar şi rocilor de nisip-prundiş, acordat prin actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009, iar motivul pentru care a stat la baza emiterii acestor acte a decăzut, atunci sunt îndeplinite condițiile pentru revocarea acestora, în temeiul prevederilor art. 146 alin. (1) lit. c) CA.

Mai mult decît atît, în speță sunt incidente și prevederile art. 146 alin. (1) lit. e) CA, odată ce prin Hotărîrea CtEDO SA ”Tegulum” vs Republica Moldova din 01 februarie 2022, s-a constatat disproporționalitatea măsurilor întreprinse de autoritățile Republicii Moldova admisă la restragerea dreptului de exploatare a unui zăcămînt mineral. Ținînd cont de pretențiile reclamantei SA ”Tegulum” pentru satisfacția echitabilă a prejudiciului suportat, CtEDO a decis să rezerve acest drept pentru o procedură separată, invitînd Guvernul Republicii Moldova și compania reclamantă să informeze desrpe orice acord la care părțile pot ajunge.

Circumstanțele date au fost aduse la cunoștința autorității publice locale Vărăncău, r. Soroca de către Agentul Guvernamental, dl. Obadă Dumitru, prin scrisoarea nr. 06/8278 din 19 septembrie 2023.

Totodată Agentul Guvernamental, dl. Obadă Dumitru, în scrisoarea menționată a punctat că în comentariile sale, prezentate Curții, reclamanta SA ”Tegulum” a invocat, inter alia lipsa voinței autorităților naționale de a asigura executarea integrală a Hotărîii Curții și a Deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 iulie 2022, prin care s-a dispus restabilirea dreptului companiei reclamante asupra zăcămîntului Vărăncău; lipsa efectuării unei evaluări obiective a întregului pemiteru minier atribuit companiei reclamante, cu referire la zăcmintele extrase și cele existente actualmente; volumul mineralelor raportate de către SRL ”Miriams” în perioada 2010-2022 sunt în mod vădit mai mici decît cele fectiv extrase; lipsa restabilirii, de facto, a compamniei reclamante în dreptul său anterior încălcat.

În continuare, compania reclamantă a solicitat Curții, în principal, restabilirea dreptului său de a exploata cariera ”Vărăncău” în condițiile revocării dreptului său în 2010 și recuperarea, din contul Guvernului, a venitului ratat în perioada 2010-2022, în valoare de 1205684,82 (un milion, două sute cinci mii, șase sute optzeci și patru,82) EURO. În caz alternativ, în situația imposibilității asigurării *restitutio in integrum*, prin restabilirea dreptului său auspra carierei

”Vărăncău”, reclamanta SA ”Tegulum”, a pretins suma globală de 85237208,93 (optzeci și cinci milioane, două sute treizeci și șapte mii, două sute opt,93) EURO, care reprezintă valoarea de piață a depozitelor de calcar și nisip-prundiș din cariera ”Vărăncău”, existente în luna septembrie 2010.

La fel, prin scrisoarea menționată Agentul Guvernamental, dl. Obadă Dumitru, a atenționat autoritatea publică locală Vărăncău, despre necesitatea imperioasă de a fi întreprinse toate măsurile necesare în vederea restabilirii SA ”Tegulum” în dreptul de a efectua lucrări în cariera Vărăncău și facilitarea exercitării nestingherite al acestui drept.

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată consideră necesar de a sublinia că la 13 iulie 1995 Republica Moldova a devenit membru cu drepturi depline al Consiliului Europei şi prin Hotărîrea Parlamentului Republicii Moldova din 24 iulie 1997 au fost ratificate Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale (în continuare CEDO), încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, şi protocoalele adiţionale nr.1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 şi 11 care au intrat în vigoare pentru Republica Moldova la 12 septembrie 1997.

Aderînd la CEDO, Republica Moldova şi-a asumat obligaţia de a garanta protejarea drepturilor şi a libertăţilor proclamate de CEDO ale tuturor persoanelor aflate sub jurisdicţia sa, precum și asigurarea executării hotărîrilor CtEDO, în virtutea prevederilor art. 46 CEDO, care dispune că statele contractante se angajează să se conformeze hotărîrilor definitive ale instanței europene, pronunțate în litigiile în care ele sunt părți.

Potrivit pct. 3 al Regulamentului cu privire la procedura de executare a hotărîrilor CtEDO, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 889 din 20 iulie 2016, Guvernul, prin intermediul autorităților publice centrale și/sau locale competente întreprinde, sub controlul Comitetului de Miniștri, măsuri cu caracter individual şi/sau general în scopul executării hotărîrilor și deciziilor Curții şi lichidării consecințelor încălcărilor stabilite de Curte.

Prin urmare, statul Republica Moldova și autoritățile publice locale vizate urmează să întreprindă toate măsurile necesare în vederea restabilirii, cît mai rapide și cît mai complete, a SA ”Tegulum” în exercitarea nestingherită a dreptului său de a extrage zăcămintele minerale utile din cariera ”Vărăncău”.

Neexecutarea Hotărîrii CtEDO de către Republica Moldova va declanșa punerea în întîrziere și sesizarea CtEDO cu privire la problema respectării de către Republica Moldova a obliației ce-I revine în temeiul art. 46 pg. 4 al Convenției

Respectiv, în cadrul examinării sesizării Comitetului de Miniștri privind refuzul părții contractente de a se conforma Hotărîrii CtEDO, Marea Cameră CtEDO va examina atitudinea statului Republica Moldova cu privire la obligația de a se conforma Hotărîrii Cuții, adică dacă și-a îndeplint sau nu această obligație, sub toate aspectele: adoptarea măsurilor individuale de natură a conduce la încetarea încălcării constatate și a aplicării, dacă aceasta este cu putință, a principiului *”restitutio in integrum”*, precum și plata unei eventualei satisfacții echitabile, dat și adoptarea măsurilor de ordine general, menite a înlătura posibilitatea producerii, în viitor, a unor asemenea încălcări.

Drept urmare a constatării de către Marea Camera CtEDO al refuzului Republicii Moldova de a se conforma Hotărîrii CtEDO, Comitetul de Miniștri va decide măsurile ce urmează a fi aplicate statului Republica Moldova, pînă la excluderea din cadrul Consiliului Europei, în baza prevederilor art. 8 al Statutului Consiliului Europei (semnat la Londra la 5 mai 1949 şi modificat prin procesele-verbale ale secretariatului general al Consiliului Europei datate la 22 mai 1951, 18 decembrie 1951, 4 mai 1953, 30 mai 1958, 3 noiembrie 1961, 6 mai 1963, 24 mai 1965, 14 octombrie 1970, 17 februarie 1971, 9 decembrie 1974, 2 octombrie 1976, 9 ianuarie 1978, 20 ianuarie 1978, 27 noiembrie 1978, 16 noiembrie 1988, 5 mai 1989, 6 noiembrie 1990, 21 februarie

1991, 26 noiembrie 1991 şi 7 mai 1992) - Orice membru al Consiliului Europei, care a încălcat în mod grav art. 3, îi pot fi suspendate drepturile sale de reprezentare şi Comitetul Ministrilor îi poate cere să se retragă în conformitate cu art. 7. Dacă membrul în cauza nu se conformează acestei cereri, comitetul poate să decidă încetarea calităţii de membru al consiliului de la data pe care comitetul o hotărăşte.

Bunăoară, art. 3 al actului menționat, statutează: fiecare membru al Consiliului Europei trebuie să accepte principiile statului de drept şi principiul în virtutea căruia fiecare persoana aflată sub jurisdicţia sa trebuie să se bucure de drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului.Fiecare membru se angajează sa colaboreze, în mod sincer şi efectiv, la realizarea scopului consiliului conform definitiei acestuia din cap. I.

Iar art. 7 al Statutului, stabilește că orice membru al Consiliului Europei poate să se retragă printr-o notificare oficială adresată secretarului general al consiliului în legătură cu intenţia sa. Aceasta retragere va deveni efectivă la sfârşitul anului financiar în care s-a făcut notificarea, dacă anunţul este făcut în timpul primelor 9 luni ale anului financiar. Dacă notificarea este data în ultimele 3 luni ale anului financiar, ea devine efectivă la sfârşitul viitorului an financiar.

Deși legiuitorul nu a oferit o definiție al termenului de ”interes public” totuși omisiunea autorităților publice locale și centrale de a executa hotărîrea CtEDO poate fi catalogată drept o situție inacceptabilă într-o societate democratică, orientată spre asigurarea supremației Legii și consolidarea statului de drept.

Prin urmare, nerevocarea actelor administrative individuale și a tuturor actelor reale și operațiunilor administrative care au precedat încheierii contractelor administrative de arendă funciară dintre Primăria com. Vărăncău, r. Soroca și SRL ”Miriams”, încheiate pentru valorificarea zăcămintelor minerale utile din cariera ”Vărăncău”, și respective nerepunerea eficientă al SA ”Tegulum” în dreptul său de a exploaata aceste zăcăminte, poate fi considerată, pe bună dreptate, afectarea interesului public care va condiționa nemijlocit prejudicierea considerabilă a bugetului national, ca urmare al achitării prejudiciului solicitat de SA ”Tegulum”, în valoare de 85237208,93 (optzeci și cinci milioane, două sute treizeci și șapte mii, două sute opt,93) EURO.

Instanța de contencios administrativ ține să menționeze că, deși în temeiul prevederilor art. 140 CA, actelor administrative legale favorabile care au stat la baza încheierii cu SRL ”Miriams” a contractelor de arendă a terenurilor pentru extragerea zăcămintelor minerale utile, sunt investite cu puterea lucrului decis, tituși utilizarea, în circumstanțele speței, a procedurii de revocare se încadrează în principiul dreptului discreționar de care dispune autoritatea publică și, în esență, nu afectează securitatea raporturilor juridice, or procedura de revocare nu operează în orice moment în care autoritate emitentă ar dori să revină și să intervină asupra actului adoptat, ci doar în anumite circumstanțe concrete, la caz, restabilit dreptul dreptului de folosinţă către SA ”Tegulum” a perimetrul minier pentru exploatarea zăcământului.

Totodată, revocarea actelor administrative individuale și a tuturor actelor reale și operațiunilor administrative care au precedat încheierii contractelor administrative de arendă funciară dintre Primăria com. Vărăncău, r. Soroca și SRL ”Miriams”, va avea drept efect nulitatea contractelor administrative de arendă funciară dintre Primăria com. Vărăncău, r. Soroca și SRL ”Miriams”, încheiate pentru darea în arendă SRL ”Miriams” a terenurilor nr./cad. 7849210039, 7849208007 și 7849204774, și respectiv, restabilirea SA ”Tegulum” în dreptul său de a efectua lucrările necesare în cariera ”Vărăncău”, conform Actului de confirmare a perimetrului minier nr.485 din 11 martie 2009.

Cu referire la argumentele terțului SRL ”Miriams”, precum că a acționat în deplină legalitate și a uzat de speranța sa legitimă la încheierea și executare contractelor de arendă funciară, instanța de judecată consideră necesar de a menționa că, în condiția în care se consideră lezat în drepturi ca urmare a al afectării securității raportului juridic în care s-a angajat în condiții

de deplină legalitate, SRL ”Miriams” poate invoca și solicita recuperarea prejudiciului în fața instanței de judecată, în ordinea prevăzută de lege.

Cu referire la pretenția reclamantei SA ”Tegulum” privind obligarea Primăriei și Consiliului com. Vărăncău, r. Soroca de a emite actul administrativ – decizia de formare a bunului imobil – teren cu suprafața de 27,4 , cu destinţaie specială (în hotarele planului anexă la actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009) situat în extravilanul s. Vărăncău . r. Soroca cu înregistrarea acestuia în Registrul bunurilor imobile, instanța de judecată constată următoarele aspecte.

Potrivit prevederilor art. 459 alin. (1) și (2) CC, bunul poate fi imobil sau mobil. Bun imobil se consideră terenul înregistrat în registrul bunurilor imobile sub număr cadastral distinct.

Conform art. 17 al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998, modalitatea şi procedura formării bunurilor imobile se stabilesc prin lege.

În sensul prevederilor art. 2 al Legii nr. 354-XV din 28 octombrie 2004 ”privind formarea bunurilor imobile”, *formare a bunului imobil* reprezintă complex de lucrări executate în vederea apariţiei unui nou bun imobil, ca obiect de drept independent, prin separare, divizare, comasare, combinare sau reparcelare a unor bunuri imobile înscrise în Registrul bunurilor imobile.

Potrivit prevederilor art. 3 lit. a) al actului normative menționat, formarea bunului imobil se iniţiază de către: a) proprietarul lui, inclusiv statul sau unitatea administrativ-teritorială, prin intermediul autorităţilor împuternicite cu administrarea bunului.

Conform art. 4 lit. a) al Legii nr. 354-XV din 28 octombrie 2004 ”privind formarea bunurilor imobile”, bunul imobil se poate forma în orice scop care nu contravine legislaţiei, inclusiv în scopul: a) transmiterii terenurilor în proprietate sau folosinţă persoanelor fizice sau juridice, în condiţiile legii.

În cadrul cercetării pretenției reclamantei SA ”Tegulum”, privind formarea bunului imobil cu suprafața de 27.4 ha, cu destinţaie special, în hotarele planului anexă la Actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009, s-a constatat că din momentul în care SA ”Tegulum” a fost limitat, în mod arbitrar, de a executa lucări în cariera ”Vărăncău”, pînă la momentul de față, situația pe teren s-a modificat.

Respectiv, conform informației grafice prezentate (f.d. 189) pe suprafața funciară a carierei ”Vărăncău”, au fost formate mai multe bunuri imobile. O parte din ele, au fost formate cu destinație specială, și anume nr./cad. *****, ***** și *****, altele cu destinație agricolă.

Din infromația cadastrală prezentată la materialele cauzei, instanța de judecată observă că bunurile imobile menționate au fost formate după eliberarea Actului de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009. Iar la situația actuală, conform informației grafice prezentate (f.d. 189), unde a fost reflectat domeniul funciar suprapus cu perimetrul minier din cariera ”Vărăncău”, o porțiune de teren rămîne neînregistrată.

Respectiv, instanța de judecată, la momentul examinării teminiciei pretenției privind obligarea autorității publice locale de a forma un bun imobil cu destinație specială, anume cu suprafața de 24,7 ha, este în imposibilitate de a stabili cu certitudine dacă este posibilă formarea unui bun imobil cu suprafața menționată, în situația actuală creată, cu o serie de bunuri imobile formate în regiune. Circumstanțele date, pot fi ilucidate de către inginerul cadastral la mometul examinării executării prezentei hotărîri.

Însă, odată ce prin Decizia irevocabilă a Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 27 iulie 2022, SA ”Tegulum”, a fost repusă în dreptul de a executa lucrări în cariera ”Vărăncău”, neformarea bunului imobil pe suprafața carierei ”Vărăncău”, care este necesar pentru executarea lucrărilor de extragere a zăcămintelor minerale utile, ar constitui o executare iluzorie a Hotărîrii CtEDO prin care s-a constatat încălcarea de către Republica Moldova a dreptului de proprietate al SA ”Tegulum” asupra minereurilor conținute în cariera ”Vărăncău.

Totodată, în cadrul examinării formării bunului imobil, autoritatea publică locală urmează a ține cont de situația de fapt creată și a preveni posibile prejudicii proprietarilor bunurilor imobile, a căror domenii se extind parțial peste zăcămîntul ”Vărăncău”.

Cu referire la pretenția privind obligarea autorității publice locale Vărăncău, r. Soroca privind emiterea actelor administrative privind transmiterea în arendă funciară către SA ”Tegulum ” a terenului cu suprafața de 27,4 ha, cu destinație specială, situat în extravilanul s. Vărăncău, r. Soroca, instanța de judecată subliniază că darea în arendă a unui teren presupune o procedură administrativă complexă care include inițierea procedurii administrative, cercetarea de către organul deliberativ incluzînd organizarea ședinței, prezentarea avizelor consultative de rigoare, motivarea soluției adoptate, formularea actului administrativ și a contractului de arendă.

La examinarea pretenției date, instanța de judecată ține cont de scopul SA ”Tegulum”, pentru care s-a adresat în instanța de contencios administrativ, și anume asigurarea repunerii sale în exercitarea nestingherită a dreptului său de a efectua lucrări în cariera ”Vărăncău”. Din acest considerent instanța de judecată va aprecia pretenția dată drept avînd carcater subsecvent celei privind formarea bunului imobil cu suprafața de 27,4 ha, cu destinație specială, situat în extravilanul s. Vărăncău, r. Soroca, odată ce formarea bunului imobil în localitatrea menționată în ansamblu cu darea în arendă al acestuia, de fapt asigură o formă juridică de legalitate relațiilor dintre SA ”Tegulum” și autoritatea publică locală Vărăncău, r. Soroca, care este absolut necesară în vederea asigurării executării eficiente Hotărîrii CtEDO SA ”Tegulum” vs Republica Moldova.

Cu refeire la solicitarea reprezentantului terțului SRL ”Miriams”, avocatul Crețu Radu-Cezar privind recuperearea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică, în valoare de 20000,0 (douăzeci mii,0) lei, instanța de judecată menționează că în conformitate cu prevederile art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Ținînd cont de faptul că, prin poziția sa prezentată instanței de judecată SRL ”Miriams”, a susținut poziția pîrîtului Primăria și Consiliul com. Vărăncău, r. Soroca, care, nu s-a bucurat de cîștig de cauză, instanța de judecată va respinge, ca fiind neîntemeiată solicitarea reprezentantului terțului SRL ”Miriams”, avocatul Crețu Radu-Cezar privind încasarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, coroborând normele precizate supra cu circumstanțele constatate ale cauzei, instanța de contencios administrativ va admite parțial acțiunea înaintată de în contencios administrativ înaintată de SA ”Tegulum” către Consiliul și Primăria com. Vărăncău, r. Soroca, terți Ministerul Mediului Republicii Moldova, Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale, SRL ”Miriams”, Isac Nicolai, Isac George, Belous Petru, Topolinschi Andrei, Pîrlii Nadejda, Tihoțchii Efim, Movilean Ion, Barbărasă Ion și Isak Paraskoviia privind obligarea emiterii actelor administrative, va obliga Autoritatea Publică Locală com. Vărăncău, r. Soroca de a revoca actele administrative legale favorabile care au stat la baza încheierii cu SRL ”Miriams” a contractelor de arendă a terenurilor pentru extragerea zăcămintelor minerale utile, în partea desfășurării extragerii zăcămintelor din subsolul terenului cu destinație specială cu suprafața de 7,69320 ha nr./cad. *****; a terenului cu suprafața de 8,3033 ha nr./cad. ***** și a terenului cu suprafața de 2,2355 ha nr./cad. *****, amplasate în com. Vărăncău r. Soroca; va obliga Autoritatea Publică Locală com. Vărăncău, r. Soroca de a demara procedura de formare a bunului imobil, conform planului anexă la Actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009, în partea rămasă după formarea bunurilor imobile terenului cu destinație specială cu suprafața de 7,69320 ha nr. /cad. *****; a terenului cu suprafața de 8,3033 ha nr./cad. ***** și a terenului cu suprafața de

2,2355 ha nr./cad. *****, amplasate în com. Vărăncău r. Soroca, va obliga Consiliul com. Vărăncău, r. Soroca de a încheia cu SA ”Tegulum” contract de arendă pentru extragerea zăcămintelor minerale utile, din subsolul bunului imobil ce va fi format conform planului anexă la Actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009, în partea rămasă după formarea bunurilor imobile terenului cu destinație specială cu suprafața de 7,69320 ha nr. /cad. *****; a terenului cu suprafața de 8,3033 ha nr./cad. ***** și a terenului cu suprafața de 2,2355 ha nr./cad. *****, amplasate în com. Vărăncău r. Soroca.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) și b) Cod Administrativ al Republicii Moldova, art. 240, 241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova,

HOTĂRĂŞTE:

Se admite parțial acţiunea în contencios administrativ înaintată de SA ”Tegulum” către Consiliul și Primăria com. Vărăncău, r. Soroca, terți Ministerul Mediului Republicii Moldova, Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale, SRL ”Miriams”, Isac Nicolai, Isac George, Belous Petru, Topolinschi Andrei, Pîrlii Nadejda, Tihoțchii Efim, Movilean Ion, Barbărasă Ion și Isak Paraskoviia privind obligarea emiterii actelor administrative.

A obliga Autoritatea Publică Locală com. Vărăncău, r. Soroca de a revoca actele administrative legale favorabile care au stat la baza încheierii cu SRL ”Miriams” a contractelor de arendă a terenurilor pentru extragerea zăcămintelor minerale utile, în partea desfășurării extragerii zăcămintelor din subsolul terenului cu destinație specială cu suprafața de 7,69320 ha nr./cad. *****; a terenului cu suprafața de 8,3033 ha nr./cad. ***** și a terenului cu suprafața de 2,2355 ha nr./cad. *****, amplasate în com. Vărăncău r. Soroca.

A obliga Autoritatea Publică Locală com. Vărăncău, r. Soroca de a demara procedura de formare a bunului imobil, conform planului anexă la Actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009, în partea rămasă după formarea bunurilor imobile terenului cu destinație specială cu suprafața de 7,69320 ha nr. /cad. *****; a terenului cu suprafața de 8,3033 ha nr./cad. ***** și a terenului cu suprafața de 2,2355 ha nr./cad. *****, amplasate în com. Vărăncău r. Soroca.

A obliga Consiliul com. Vărăncău, r. Soroca de a încheia cu SA ”Tegulum” contract de arendă pentru extragerea zăcămintelor minerale utile, din subsolul bunului imobil ce va fi format conform planului anexă la Actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 din 11 martie 2009, în partea rămasă după formarea bunurilor imobile terenului cu destinație specială cu suprafața de 7,69320 ha nr. /cad. *****; a terenului cu suprafața de 8,3033 ha nr./cad. ***** și a terenului cu suprafața de 2,2355 ha nr./cad. *****, amplasate în com. Vărăncău r. Soroca.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Bălţi în termen de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Soroca.

Preşedinte de şedinţă,
Judecător **Olga Jamba**